

תת"ע 1647/10/17 - פורסאן אבו ראס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1647-10-17 מדינת ישראל נ' אבו ראס
תיק חיצוני: 11150176706

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	פורסאן אבו ראס
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בעניין: בקשה לביטול פסק דין.

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 7.11.17 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של אי ציות לתמרור 302 ונגזר עליו קנס בסך 300 ₪.
3. המבקש טען כי לא התייצב לדיון מאחר ולא זומן לדיון. טען כי הזימון לדיון נשלח לכתובת אשר לא צוינה בבקשתו להישפט וכי מדובר בכתובת כללית ללא ציון ת.ד. וכי משפחת "אבו ראס" היא הגדולה בכפר עילוט. בנוסף טען כי דרישת תשלום הקנס, מטעם המרכז הארצי לגביית חובות וקנסות, נשלחה לכתובת אחרת בכפר משהד בעוד המבקש תושב כפר עילוט. טען כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו נזק ועיוות דין מאחר ורישיונו עלול להיפסל. טען כי הוא נהג משאית במקצועו, עוזר בפרנסת הוריו, וכי רישיונו נחוץ להמשך פרנסתו.
4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.
5. לאחר ששקלתי טענות המבקש החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת

פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

לטענת המבקש ההזמנה לדיון נשלחה לכתובת שונה מהכתובת שצוינה בבקשה להישפט, אולם הוא לא צירף העתק מהבקשה להישפט, כאמור בבקשה. מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש בכפר עילוט, בתאריך 2.7.17, וחזר בציון "לא נדרש". בנסיבות אלו הרי שבוצעה המצאה כדיון, כאשר לא עלה בידי המבקש לסתור את חזקת המסירה.

יש לציין כי מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי הודעה על גזר הדין נשלחה לכתובתו של המבקש בכפר עילוט ומאישור המסירה עולה כי דבר הדואר נחתם על ידי הנמען הרשום בתאריך 25.11.17 ומכאן שלא מצאתי כי קיימת בעיה בקבלת הדואר ע"י המבקש בכתובתו שבכפר עילוט.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בתיאור נסיבותיו האישיות.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 1.7.18.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ' סיוון תשע"ח, 03 יוני 2018, בהעדר הצדדים.